

Ecouri la Apelul semnat de acad. Andrei Galben

Sistemul vechi ce ne zdruncina ființa de veacuri

Lidia GROSU

„Apelul” reputatului savant Andrei Galben, academician, rector ULIM, inserat pe paginile mult așteptatului de mine și miile de cititori pasionați de publicistică valoroasă a hebdomadarului „Literatura și arta”, din 23 mai curent este plin de sens și am găsit că necesită mari și multe ecouri, dar și acțiuni concrete din partea celor ce își doresc transformări radicale, dar mai ales din partea „creatorilor” de legi strâmbe, întiucât profesorul abordează probleme majore ale devenirii noastre în contextul unor idei reformatoare propuse spre materializare și de colegul său de la USM, rector **Gheorghe Ciocanu**, profesor universitar, doctor habilitat în științe fizico-matematice, care sublinia într-un articol: "Este necesar să conștientizăm două momente cardinale: cunoașterea este marfa cea mai valoroasă și sursa cea mai importantă în dezvoltarea economico-socială durabilă, iar investițiile în sistemele de educație, cercetare și inovare sunt condiții necesare pentru modernizarea lor. Astfel, misiunea strategică constă în generarea unor resurse umane naționale înalt competitive, capabile să funcționeze și să asigure eficient societatea actuală și viitoare. Și ca rezultat, toate acțiunile și proiectele concrete vizează orientarea sistemelor de educație, cercetare și inovare spre necesitățile beneficiarilor acestora, inclusiv anticiparea și satisfacerea pro-activă a nevoilor actuale și de perspectivă ale pieței de competențe..."

Dumnezeu a modelat omul din particula lumii și nu în perfectă variantă (Cel mai imperfect dintre toate cele create de Dumnezeu este omul, afirma Thomler), lăsând pe seama acestuia continua remodelare. Această tendință a noastră spre idealul care mereu presupune un alt ideal, cu gradul de conștiință adecvat, e ceea ce numim acceptarea „schimbării, în mentalitate, atitudini, în concepții, în management, în generații...", de la vlădică și până la opincă, regulă aplicată la USM al cărei conținut, definit de dl Gheorghe Ciocanu ca factor determinant în promovarea celei mai mari valori OMUL, are ca numitor comun procesul de integrare europeană. Acceptul acesteia ne-ar permite încadrarea într-un spațiu ce ne-ar determina și ca factori de decizie, fie și mici, ci nu doar ca simpli spectatori ai unei dramatice realități care ar fi parcă o piesă jucată în stil postmodern, cu o multiplă interpretare, ce ne-ar lăsa indiferenți față de problemele primordiale, „obligându-ne” să criticăm mai puțin esențială vestimentația, stilul acceptat de un actor sau altul, decorul, găsindu-l neîndoios de sărăcăcios (de care nu e vinovat nici directorul teatrului, nici regizorul), ci nu esența mesajului transmis.

Așadar, realitatea noastră e un teatru al absurdului, cu racul, broasca și o știucă. care necesită implementarea elementelor inovatoare din partea autorilor de scenarii, actorilor, spectatorilor, în funcție de rolul pe care ni-l atribuim fiecare întru soluționarea în particular sau general a tuturor problemelor, când este vorba de cultură, limbă, istorie, drept, economie etc., etc.. toate având la temelie sistemul educațional, începând cu învățământul secundar și terminând cu cel superior, față de care academicianul Andrei Galben are o atitudine aparte, pentru că aici ar trebui să fie investite resurse considerabile din bugetul de stat. Așa cum cel mai important suport în educația unui om este cartea și contactul direct al individului cu ea este o înțelegere inedită a lucrurilor, o ordonare a gândurilor, un răspuns la toate întrebările, biblioteca devine suportul teoretic pe care se menține educația, dar și punctul de pornire spre devenire a viitorului specialist de a cărui grad de calificare depinde viitorul economiei unei țări. Dar ce este astăzi o bibliotecă dintr-o localitate rurală altceva decât un depozit de cărți vechi, cele mai multe fiind scrise cu caractere chirilice, cu conținuturi depășite, departe de a realiza scopurile unor locașc ale cunoștințelor? Și aici, atât mai-marii, purtători de ochelari meniți să nu-i observe pe „cei mici”, dar și a subordonaților din autoritățile locale, departe de gândul de a face revoluții culturale și educaționalei, se simte arzător de mult necesitatea schimbării și dorința celui implicat nemijlocit în domeniu de a interveni, punând în aplicare ambiția și calitățile de excelent organizator, pentru că și la nivel de instituție aparte pot fi stabilite relații interculturale binevenite într-o societate ce se dorește a corespunde rigorilor europene. Un model de manager în acest sens este dna Lidia Kulikovski. director general a Bibliotecii Municipale „B. P. Hașdeu” care. indiferent de culoarea guvernărilor, a făcut tot posibilul ca literatura românească în Basarabia să fie la ea acasă, promovând consecvent scrierile atât ale autorilor din Basarabia, cât și ale fraților de peste Prut, astfel lărgind aria de cunoaștere reciprocă prin lansarea unor rubrici „Chișinăul citește o carte”, „Republica citește o carte”, inclusiv din creația autorilor Nicolac Dabija. Savatie Baștovoi, Aurelian Silvestru, Claudia Partole, Ianoș Țurcanu etc., etc.

Orice organizație, instituție, mică sau mare trebuie să aibă o structură performantă. Depinde de noi pe cât de dinamici, optimali și utili dorim să fim. Datoria noastră sfântă e de a corecta ceea ce au greșit predecesorii, începând cu „vârfurile”, pentru că „peștele de la cap se strică”, chiar dacă „se curăță de la coadă” și să nu ne facem iluzii că pe seama unei mașini vechi, ce zace în noi și care zi cu zi ne distruge ființa (de care unii ducem lipsă!), fiind afectată de coroziune, am putea salva situația. în ce constă această datorie? A mobiliza în noi sursele celor nouă corpuri, inclusiv mintal, fizic, astral, ezoteric, etc., etc., să lucreze în direcția iluminării pe calea legăturii cu Cel de Sus, dealtfel apocalipsa spiritualității este inevitabilă.